

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 6 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej

Cześć urzędowa.

Gmina *Jasionów górny* w obwodzie kołomyjskim celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej zobowiązała się po wieczne czasy wystawić dom na szkołę z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać tenże w dobrym stanie, posprawić sprzęty szkolne i starać się o utrzymanie w szkole oświaty, dostarczać dla szkoły rocznie 20 fur drzewa opałowego, i każdorocznemu nauczycielowi który oraz ma pełnić służbę dziaka płacić rocznie 105 złr. oraz dozwolnić mu paść 6 sztuk bydła rogatego na pastwisku gminnem.

Gmina *Siekierzynice* w obwodzie Czortkowskim dla zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej, zobowiązała się po wieczne czasy, w przeciągu dwóch lat wystawić dom na szkołę z pomieszkaniem dla nauczyciela, i tenże utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawić sprzęty szkolne, na pomniejsze potrzeby i zakupno premii dawać rocznie 4 złr. a na zakupno drzewa opałowego rocznie 35 złr. lub więcej jeżeliby tego była potrzeba, a nakoniec każdorocznemu nauczycielowi który ma ponosić koszt utrzymania szkoły w oświaty płacić rocznie 192 złr. w. a. w gotewiznie, z dodatkiem 29 mierzyc żyta w ziarnie.

Okazaną temi ofiarami pożyteczną dla ogółu dążność ku poparciu oświaty ludu podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 19. sierpnia 1866.

Wiedeń. 5. września. Dnia dzisiejszego wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XLIV. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 105. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 1. września 1866, względem upoważnienia pobocznych urzędów celnych w Georgswalde i w Fugau w Czechach do manipulacji celnej przy wywozie piwa.

Nr. 106. Rozporządzenie c. k. ministerstwa finansów z 3. września 1866, względem zniesienia zakazu wyprowadzania koni z wyjątkiem granicy od Włoch pod obcym panowaniem.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 7. września.

Mieszczanstwo *Bremy* przyjęło projekt ustawy względem mających się przedsiębrać w państwie bremeńskim wyborów do północno-niemieckiego parlamentu, i przyzwoliło na pokrycie kosztów 1000 talarów.

Dymisya pana *Drouina de Lhuys*, zastąpienie jego margrabią *de Moustier* i wyniesienie na członka tajnej rady podały dziennikowi „France“ powód do następujących uwag: „Czas wyswiecei doniosłość i skutki zmian jakie zaszły w zarządzie spraw zagranicznych. Niepotrzebujemy jednak wcale wchodzić w siebie, ażeby wyrazić uczucia, jakie obudza w nas ustąpienie męża, którego opinia wszystkich politycznych umysłów Francji i Europy tak wysoko stawała. Znane są groźne stosunki, w jakich objął p. Drouin de Lhuys ministerstwo spraw zagranicznych w r. 1862. W następnych czterech latach, obłitych w pracę, utrzymywał na swoją sławę umiarkowaniem i niezmordowaną troskliwością w usuwaniu wszelkich powodów do zawikłań. Wysokie stanowisko, na które teraz powołał go Cesarz, usuwa myśl, jakoby niedoznawał on już słusznego szacunku, jaki należy się jego zasługom.“

„Indep. belge“ dowiadyje się, że dymisyonowany minister w ostatnich czasach poróżnił się z powodu polityki względem Prus z ministrami Rouherem, Fouldem i Lavalettem. Z tego wywiązał się antagonizm, który pozbawiał go potrzebnej swobody działania w zarządzie jego departamentu, i to miało go spowodować, iż podał się do dymisji. Z teraźniejszej jednak zmiany osób nie można — jak sądzi ów dziennik belgijski — wyprowadzać wcale wniosku, jakoby Francja zarzuciła całkiem swoje „uwagi“ przedłożone w Berlinie. Przeciwnie więcej niż kiedykolwiek jest mowa o tem, tylko niechce Francja na teraz obstawać przy nich. W tej chwili, mówiąc innymi słowy, odniosła zwycięstwo w Paryżu nie polityka rezygnacyi, lecz wyczekiwania i odwłoki.

Floreńska „Opinione“ nieprzestaje przemawiać za rozwiązaniem teraźniejszych izb i rozpisaniem nowych wyborów, ażeby potem nowej izbie przedłożony być mógł traktat pokoju. Przeciw temu zdaniu występują głównie organa lewicy, dowodząc między innymi, że rząd dla tego tylko odwieka zebranie się teraźniejszej izby, iż obawia się ze strony opozycyi ostrej krytyki kierownictwa armii.

„Opinione“ donosi, że włoskie ministerjum wojny wydało już rozporządzenia względem redukcji armii zaraz po zawarciu pokoju, a to głównie z powodów finansowych ponieważ obecnie kosztuje armia kilka milionów dziennie. Gwardya narodowa będzie już teraz rozpuszczona, ochotnikom przedłożono urlop na czas nieograniczony, pod warunkiem, że powrócą pod sztandary skoroby zawieszenie broni zostało wypowiedziane. Wielu ochotników podało o zupełne uwolnienie w nadziei, że już nie przyjdzie do wojny, podania ich jednak nie zostały uwzględnione, ponieważ podczas zawieszenia broni dymisyje nie mogą być udzielane.

Ciało dyplomatyczne we Florencji zaproszono aby towarzyszyło Królowi w podróży do Wenecyi dokąd uda się po zawarciu pokoju.

„Nazione“ zapewnia ponownie, że wiadomość o układach między rządem włoskim a dworem rzymskim jest zupełnie bezzasadna. Nie wiadomo nam, dodaje ten dziennik, jakie toczą się układy między Francją a kurją rzymską, rządowi włoskiemu jednak nie proponowano żadnych układów.

Według doniesień urzędowych i korespondencyi handlowych Porta jeszcze nigdy nie była w tak krytycznem jak teraz położeniu. W. wezyr Mohamet Basza nie przewidywał tego gdy się podjął zastąpić Fuada Baszę. Już ten przez swoje operacye finansowe sprowadził nader trudne położenie, które pogorszyło się jeszcze bardziej przez postawienie wojsk nad Dunajem, na wybrzeżach Albanii, na granicy greckiej i na Krecie. Kupon procentowy od długu powszechnego nie mógł być zapłacony w lipcu, i odroczone do 13. października wypłata, jest bardzo wątpliwa. Z powodu nędzy między ludnością turecką tudzież z powodu, że pensye nie są urzędnikom wypłacane, powstają w Konstantynopolu sprzysiężenia i rozruchy. Malkontenci podpalili lasek sułtański nad Bosforem jakoteż fabrykę należącą do padyszaha i jego teatr. Lud turecki obojętnie przypatrywał się pożarowi. Jeżeli Fuad Basza obejmie znowu ster rządu, przedsięwzięcie zapewne nowe operacye finansowe, i może przyspieszyć wybuch rewolucyi tureckiej, uchodzi bowiem u Turków za Metternicha lub Polignaca. Sądzą, że powstanie jest bardzo prawdopodobnem jeżeliby był znowu zamianowany.

Monarchia austryacka.

Wykaz darów na rzecz c. k. rannych wojowników.

Urzędnicy krakowskiego wyż. sądu krajow. 214 złr. a mianowicie: prezes Teodor Christiani Kronwald 100 złr., radzca dworu Budwiński 15 złr., radzcy sądu wyższego Hubrich 10 złr., Jakubowski 25 złr., Hofmann 10 złr., Niemczewski 15 złr., Temnitschka 5 złr., Dr. Adam Bocheński 5 złr., Dr. Cukrowicz 5 złr., Felix Dobrzański 5 złr., radzca sądu kraj. Edmund Artzt 10 złr., sekr. rady wyższego sądu krajow. Ignacy Drenig 5 złr., M. Mitschka 1 złr., adjunkt sądowy Hayderer 2 złr., auskultant Madeyski 1 złr.

Urzędnicy sądu obwodowego w Nowym Sączu 44 złr. 50 c. a mianowicie: prezes sądu obwodowego Antoni Kosteczki 5 złr., radzca sądu krajowego Alexander Kawecki 5 złr., radzcy sądu obwodowego: Józef Sokalski 2 złr., Teodor Kuszpociński 2 złr., Juliusz Friedberg 1 złr., Józef Jaworski 5 złr., Józef Stieber 1 złr., Tomasz Kunzek 1 złr., sekretarz rady Chmiel 1 złr., adjunkci sądu obwodowego: Józef Gulkowski 2 złr., Kajetan Damasiewicz 50 c., Leon Horszowski 3 złr., Jan Bandrowski 50 c., aktuarynsz sądu powiatowego Ferdynand Ruczka 1 złr., auskultanci: Antoni Szmatka 50 c., Józef Cyga 1 złr., Edward Senchter 1 złr., Stanisław Dembowski 1 złr., Alexander Kosterkiewicz 1 złr., dyrektor urzędów pomocniczych Seweryn Maciejowski 2 złr., adjunkei: Edward Szaprowski 1 złr., Jan Beisch 1 złr., oficyalowie sądu obwodowego: Antoni Schabieński 1 złr., Alexander Baldini 1 złr., Józef Janta 1 złr., akcesjiści: Franciszek Solecki 50 c., Leopold Petertik 50 c., inspektor gmachu więziennego Antoni Sołtys 2 złr.

C. k. urząd drogowy w Kaluszu 19 złr. a mianowicie: Zygmunt Krzyżczy, c. k. komisarz drogowy 2 złr. 50 c., dozorecy dróg: Antoni Watraszyński 2 złr. 50 c., Baltazar Zaręba 2 złr. 50 c., Tadeusz Podrzycki 1 złr., Michał Kotowicz 1 złr., drożnicy: Marcin Deres 50 c., Bazyl Ichniuk 1 złr., Jerzy Langer 50 c., Franciszek Koziol 50 c., Jędrzej Bojko 50 c., Piotr Mielnik 50 c., Alexander Fedorow 50 c., Cypryan Komarucki 50 c., Kasper Cholewa 50 c., Maciej Grystor 50 c., Jan Mooss 50 c., Eliasz Weklak 50 c., Mikołaj Demkow 50 c., Konrad Keles 50 c., Michał Bojeczko 50 c., Teodor Seredyński 50 c., Konstancy Markow 50 c., Jędrzej Brodowy 50 c.

C. k. straż finansowa w Krzeszowicach 6 złr. 50 c. a mianowicie: komisarz Andrzej Jurewicz 2 złr., respicyent Adolf Melczyk 1 złr., naddozorecy Karol Eiselt 50 c., Andrzej Mazgay 50 c., Józef Nalepa 50 c., Alex. Paulowits 30 c., Wilhelm Reibold 50 c., Ignacy Stefański 1 złr., dozorca Jan Raubal 20 c.

Ks. Izydor Szopa proboszcz w Chotyńcu 2 zlr., Spiridon Alexiewicz proboszcz w Grajnie 1 zlr., Ludwik Doka chirurg w Wielkich oczach 1 zlr., Józef Bereznicki rządcza dóbr w Chotyńcu, 2 zlr., proboszczowie: Malarkiewicz w Hoaszowie, 2 zlr., Jan Hołowiecki w Sarnach, 10 zlr., Michał Hawryszkiewicz w Nachaczewie, 1 zlr., Dobrzański w Rogóźnie 1 zlr., Balko w Kochanówce 1 zlr., Kuchajewicz w Siedliskach 1 zlr., Edward Jaworski leśniczy w Nachaczowie 1 zlr., Izabela Janko dziedziczka w Kalnikowie 2 zlr., Stanisław Kaupik aktuarysz powiat. 1 zlr.

Od centralnego komitetu pomocy dla rannych.

Wiedeń, 4. września. (Nowiny dworu.) Najj. Pan przybył dziś przedpołudniem z Schönbrunnu do Wiednia, przyjmował pp. ministrów Mensdorffa i Esterhazego, c. k. posta hr. Bloome, i wiceadmirała barona A. Bourguignon. — Najj. Pani jak zapewniaja odjeżdża jutro wraz z dziećmi cesarskimi do Ischl.

O podróży Najjaśn. Pani i dzieci cesarskich w dn. 2. b. m. z Pesztu do Wiednia, pisze „Pressb. Ztg.“: Dnia 2. b. m. mieliśmy znowu szczęście powitać dostojną monarchinię i dzieci cesarskie Arcyksięcia Rudolfa i Arcyksiężniczkę Gisele. W tym celu zebrało się w dworcu kolei, znacznie przed nadejściem pociągu mnóstwo osób, zwłaszcza pań. Komenderujący c. k. generał fml. br. Ramming i kilku oficerów sztabowych reprezentowali wojsko, a p. Józef Nester, administrator komitatu, p. Maurycy Gottl burmistrz i starosta miejski Panziery, władze cywilne. Pociąg prowadzony przez szefa obrotu kolei p. Maisto nadszedł o godz. 1. min. 35. Zabrzmiały okrzyki Eljen a reprezentanci władz powitali Monarchinię, która wraz z cesarskimi dziećmi ukazała się w oknie wagonu i łaskawie dziękowała obecnym. W orszaku Najjaśn. Pani znajdował się ochmistrz dworu generał hr. Königsegg, c. k. pułkownik hr. Latour, kilku wyższych oficerów i cała służba dworska. Po 6 minutach pociąg ruszył dalej wśród donośnych okrzyków.

(Zgietk w Bernie.) Dnia 2. września, t. j. w dniu ogłoszenia traktatu pokoju, zdarzyło się, jak pisze „Brünner Ztg.“, po raz pierwszy od czasu wkroczenia wojsk pruskich do Berna wzburzenie ludu przeciw Prusakom, które mogło łatwo wywołać groźne zatargi. O godzinie 6. wieczorem powstało zbiegowisko na targowicy jaryzn. Znaczny tłum ludu skupił się i żądał z krzykiem uwolnienia austriackiego sierżanta, którego na rozkaz pruskiego oficera aresztował patrol pruski i zamknął na głównej strażnicy. Zbiegowisko zwróciło się ku strażnicy i powiększało się coraz bardziej przybywaniem ciekawych. W końcu udało się środkom użytym ze strony wojska pruskiego, tudzież przedstawieniom obudwu burmistrzów i kilku członków rady gminnej przy pomocy straży gminnej skłonić tłum do rozejścia się. Prusacy wzmocnili straż i rozstali patrole po ulicach. Wszystko skończyło się bez dalszych zatargów, i późno wieczorem było już całkiem spokojnie w mieście.

Włochy.

Pod tytułem „Rozbrojenie“ dziennik „Italia“ podaje następujący artykuł:

Traktat podpisany obecnie nie tylko oddaje Włochom niektóre prowincje z pod panowania obcego, ma on jeszcze ten skutek, że zapewnia półwyspowi swobodne rozrządzenie siłami sparalizowanymi dotąd koniecznością wojny, i otwiera działalności swej zrywe pole pokoju.

Nie idzie o odjęcie Włochom tej siły ataku i operu, jaką sobie wyrobiły w ostatnich czasach; ta siła jest ich tarczą i wyrzec jej się nie mogą. Wszakże zatrzymując co jest w jej organizmie militarnym treściwego i gruntownego, mogą i powinni odejść wszystko co zbyteczne, a tem samem niepożyteczne w stanie zupełnie pokojowym.

Nie mamy cyfr dokładnych wojska, które Włochy od kilku miesięcy zgromadziły pod swe sztandary; można je przecież ocenić, że dochodzą w armii i marynarce do 500.000.

Przyjmując tę cyfrę za prawdziwą, rząd może odesłać do domu za dni kilka 300.000 ludzi. Byłby to środek bezpośredni ulżenia dwóm oddziałom najcięższym budżetu, i oszczędzenia skarbowi ofiar, których dłużej nie podobna mu ponosić.

Drugą niemniej ważną korzyścią jest wzrost sił produkcyjnych narodu. Armia składa się po większej części z rolników odjętych od pracy. Żołnierze ci stawszy się dzisiaj konsumentami, powrócą do pracy i pomnożą tem samem bogactwo narodowe. Włochy dając przykład rozbrojenia Europie, okażą jeszcze, o ile są godne sympaty, jak ich doznały.

Królestwo Polskie.

Warszawa, z końcem sierpnia. (Scieśnienie autonomii Królestwa Polskiego.) Do „Wiener Abendpost“ piszą: „Zamierzane od dłuższego już czasu zaprowadzenie istniejącego we wszystkich innych prowincjach Rosji systemu poboru podatku od napojów także w Królestwie Polskiem, stało się ukazem z 19. czerwca dokonany fakt, którego znaczenia nie można weale lekceważyć. Dla tego podatku, jak również dla dochodów z monopolu soli, tytoniu i cukru burakowego, ma być zaprowadzona osobna władza administracyjna, podlegająca bezpośrednio cesarskiemu ministerstwu finansów w Petersburgu. Tym sposobem znika znowu jedna osobna gałąź administracji Królestwa, i przygotowuje się zniesienie granicy

celnej, która dotąd stoi na przeszkodzie zupełnemu połączeniu i zlaniu Polski z państwem rosyjskiem. W związku z powyższem porządkiem zostaje ustąpienie dotychczasowego szefa departamentu finansów Koszelewa, którego miejsce zajął urzędnik ministerstwa finansów z Petersburga p. Marcus.

(Spis ludności w Królestwie Polskiem w roku 1865.) W liczbie środków przedsięwziętych przez rząd w celu przyprowadzenia kraju do należytego porządku, ważne miejsce zajmuje spis ludności, który rozpoczął się w końcu 1864 roku, a skończył się w lutym 1865 roku. Spis ten był połączony z układaniem list spisowych.

Z powodu ścisłego związku pomiędzy temi dwoma przedmiotami, wydana była osobna instrukcja co do sprawdzenia, poprawienia i ułożenia ksiąg ludności, również jak i co do ułożenia list spisowych na rok 1864-5.

W instrukcji tej wskazane są szczegółowo ogólne zasady sprawdzenia ksiąg ludności i bezwzględnego oddania ich przez powiatowych i rewirowych naczelników wojennych, również jak i policejnych zarządom gminnym, określone są warunki rozdziału gmin na kategorie, stosownie do stanu, w jakim znajdowały się księgi ludności, wymienione są osoby, mające obowiązek dopełniania bezpośrednio sprawdzania ksiąg, wskazany jest porządek robót i oznaczony czas dla ich ukończenia; nakoniec były określone i dane sposoby do szybkiego i skutecznego odbycia czynności.

Wprowadzenie w należyte wykonanie wyżej przytoczonych projektów poruczono wojenno-policyjnym władzom. Do określonego terminu spis ludności był ukończony; rezultat takowego był następujący:

Ogólna liczba ludności Królestwa płci męskiej i żeńskiej, z ukończeniem spisu ludności w lutym 1865 r. wynosiła:

Stałych mieszkańców 5,336.210, niestałych 206.962, razem 5,543.172; w liczbie stałych mieszkańców było: mężczyzn 2,586.017, kobiet 2,750.193; w liczbie niestałych: mężczyzn 110.610, kobiet 96.343.

Stara ludność starozakonna w Królestwie wynosiła:

Mężczyzn 346.882, kobiet 372.230, razem 719.112; w liczbie niestełej ludności było starozakonnych: mężczyzn 21.363, kobiet 19.293, razem 40.656; ogółem starozakonnych 759.768.

Poprzednie sprawozdanie ludności w Królestwie Polskiem odbywało się w początku 1863 roku; natenczas ogólna ludność była wykazana 4,986.230 głów i składała się z chrześcian: mężczyzn 2,087.427, kobiet 2,245.298, razem 4,332.725; starozakonnych: mężczyzn 316.348, kobiet 337.157, razem 653.505.

Po porównaniu tych cyfr z danymi, otrzymanymi z odbytego w 1865 r. spisu ludności okazało się:

W roku 1865 liczba stałych mieszkańców wynosiła 5,336.210, w roku 1863 było ich 4,986.230 głów, zatem w roku 1865 więcej o 349.980 głów.

Wykryta w tym ostatnim roku stara ludność starozakonna wynosiła, jak wskazano wyżej 719.112 głów, kiedy w roku 1863 wynosiła 653.505 głów, a zatem starozakonnych było więcej o 65.607 głów.

Z porównania cyfr poprzedniego spisu z uzyskanymi obecnie wyraźnie się okazuje, że spis w r. 1863 był dokonany błędnie, co objaśnia się istniejącymi natenczas rozruchami.

Rosya.

Petersburg, 31. sierpnia. (Wyjazd Cesarza do Moskwy.) „Dziennik warszaw.“ donosi: Najjaśniejszy Pan wczoraj racył wyjechać z Petersburga i przybyć do Moskwy, jak donosi telegram, o godzinie 11ej wieczorem w pożądanym zdrowiu. Ze stacyi kolei żelaznej Jego Cesarska Mość racył udać się na oddanie hołdu do kaplicy Iwerskiej Matki Boskiej, a ztamtąd do wielkiego pałacu w Kremlu. Miasto było wspaniale uświetnione, tłumy ludu wszędzie witały Najjaśniejszego Pana pełnymi zapału okrzykami. Telegram z dnia dzisiejszego donosi: Jego Cesarska Mość dziś rano o godz. 11ej, racył udać się z wielkiego pałacu w Kremlu do katedry Wniebowzięcia, a potem do klasztoru Czudowskiego. O godz. 12ej, w obecności Najjaśniejszego Pana, odbył się na Chodyńskim polu przegląd wszystkich wojsk tam rozłożonych. Z wyborczego stanu tych wojsk, Najjaśniejszy Pan pozostał zupełnie zadowolony; po przeglądzie, moskiewski generał-gubernator i wszyscy dowódcy osobnych oddziałów wojsk, byli zaproszeni do pałacu Pietrowskiego na obiadowe śniadanie. O godz. 5ej, Jego Cesarska Mość racył zwiedzić Piotrowską rolniczą akademię.

(Kongres.) „Jour. de St. Petersburg“ z 19. sierpnia ogłasza poniżej przytoczony artykuł z powodu rozumowań gazet zagranicznych o postawie przyjętej przez Rosyę względem ostatnich wypadków europejskich. Jeżeli myśl o kongresie nie miała powodzenia, to „Jour. de St. Pet.“ wynurza przekonanie, że Europa nie ma powodu cieszyć się z takiego rezultatu: „Z tego wszystkiego, co czytamy codziennie,“ powiada pomieniona gazeta, „łatwo przejść do przekonania, że zgodnie z powszechnem przekonaniem, przechodzimy przez okres odnowienia i przekształcenia; jeżeli niedaleka przyszłość nie zrodzi ważnych wypadków, posłuży to jedynie za dowód, że roztropna zgoda mocarstw potrafi osiągnąć wielkie powodzenie; co się nas tyczy, życzymy tego z całego serca w interesie spokojności, pomyślności i powszechnej cywilizacji.“

Wyż wspomniany artykuł „Jour. de St. Peters.“ jest następującej osnowy: „Gazety zagraniczne interesują postawą, jaką przyjął gabinet petersburski w obec faktów spełniających się w Niemczech. Jedne z nich utrzymują, że rząd cesarski wystąpił z protestami, inne przeciwnie powiadają, że zgodził się on bezwarunkowo na zwiększenie Prus. Wyrażna sprzeczność pomiędzy temi dwoma twierdzeniami świadczy, że ani jedno ani drugie nie jest zgodne z prawdą. Nie będziemy powtarzać wieści w przedmiocie celu i rezultatów misji generała Manteuffla do Petersburga. Jasnym jest jedynie, że korespondenci zagraniczni nie byli wtajemniczeni w ten sekret. Mogliby oni uwolnić się od trudu przywoływania na pomoc wyobrażeń i poprzestać na komunikowaniu faktów niezawodnych. Za jedynę zaś fakta niezawodną uważać należy następującą: Rząd cesarski proponował mocarstwu neutralnym zaprosić Europę na narady nad zmianami terytoryalnemi i politycznemi, które dotknęły równowagę, opartą na wspólnie podpisanych traktatach; propozycja ta nie została popartą przez inne gabinety; ponieważ zasada solidarności europejskiej przedstawia się w obecnej chwili jako usunięta przez też same mocarstwa, zgoda których stanowi główny warunek tej solidarności, przeto rząd cesarski powstrzymał się od wypowiedzenia swego zdania; przekonania jego i prawa Rosyi, w charakterze wielkiego mocarstwa, pozostają przy nim; zastrzega on sobie swobodę działania. Będzie się on powoływać jedynie interesami narodowemi Rosyi. Pomimo to, wszystkocokolwiek drukuje się o postawie przyjętej przez gabinet petersburski, nie jest niczem innym, jak tylko domysłami pozbawionemi zasady.“

(Banki wiejskie.) Na zasadzie najwyższego ukazu z d. 10. (22.) maja 1860 r., odłączony został osobny kapitał na potrzeby użyteczności powszechnej, który dotąd pozostawał bez użytku. Przy roztrząsaniu w komitecie urządzającym pytania o celu, na jaki ma być użyty wspomniany kapitał (obecnie wynoszący przeszło półtora miliona rubli), komitet zgodnie z przedstawieniem członka zawiadującego czynnościami komitetu urządzającego, i zeczywistego radcy stanu Sołowjewa, postanowił: część procentów od tego kapitału, corocznie użyć na urządzenie w Królestwie wiejskich banków. Komitec do spraw Królestwa Polskiego roztrząsnawszy projekt komitetu urządzającego o użyciu procentów od wspomnianego kapitału na różne potrzeby, uznał urządzenie wiejskich banków za środek najbardziej pożyteczny w obecnym czasie, i postanowił: wszystkie przypadające w bieżącym 1866 r. procenty od tego kapitału, które rocznie wynoszą przeszło 62 tysięcy rsr., użyć na urządzenie w Królestwie wiejskich banków. Decyzja ta najwyżej została zatwierdzona. W wykonaniu tego, komitet urządzający porucił członkowi zawiadującemu czynnościami komitetu urządzającego ułożyć stosowne przepisy o urządzeniu i sposobie działania takich banków. Przepisy te obecnie układają się. Ozuaczony w ten sposób kapitał na urządzenie wiejskich banków, w ostatnim czasie powiększył się przez prywatny dar; właściciel majątku majorackiego Winiary-Wislickie, Wikiński ofiarował 1500 rsr. listami likwidacyjnemi, z których 1000 rsr. przeznaczył na utworzenie kasy pożyczkowej dla wsi należących do majoratu Winiary-Wislickie, a pozostałe 500 rsr. na utworzenie kapitału żelaznego pod warunkiem, aby procenty od tego kapitału co dwa lata w dn. 19. lutego wypłacane były za uchwałą gromady gminy, w posagu jednej z biedniejszych włościańskich dziewczyn, a szczególnej sierotom ze wsi Stary Korczyn, Winiary dolne, Łęki i Wielni. Po przedstawieniu tego przez członka zawiadującego czynnościami komitetu, JW. hr. Namieśnik wynurzył w osobnym liście podziękowanie p. Wikińskiemu za taki dar, o czem także przesłano wiadomość do Najjaśniejszego Pana.

(Wypadki w Suchum.) „Ruski Inwalid“ z 20. sierpnia (1go września) pisze: „W Nr. 94. „Kronszt. Wiest.“ zamieszczona została korespondencya z Suchum, obejmująca opis rozruchów, które miały tam miejsce, przyczem powiedziano, jakoby „Rus. Inw.“ wskazał na telegram „Monitora“ o powstaniu na Kaukazie jako na katekę dziennikarską. Uważamy za swój obowiązek oświadczyć gazecie „Kronszt. Wiest., że od czasu rozruchów, które wydarzyły się w okręgu Bzybiskim, t. j. od końca lipca, w „Rus. Inw.“ nie było ani słowa o Kaukazie, a zatem nie było zaprzeczenia wiadomości podanej przez „Monitora“. Co się zaś tyczy samych wypadków zaszłych w Suchum, powiedzieć możemy, że pierwsza wiadomość o pożarze i o rozruchach pomiędzy góralami otrzymana została w Petersburgu w telegramie z 31. lipca, a 9. sierpnia otrzymano drugi telegram, donoszący, że Bzybicy przystali już swych starszych z oświadczeniem, że przyjmują wszelką karę i nie będą więcej sprzeciwiać się. Tymczasem, ponieważ nie otrzymano jeszcze wiadomości o szczegółach tej sprawy, przeto i my nie mogliśmy zakomunikować naszym czytelnikom nie stanowczego w tym względzie; nie zdecydujemy się zaś podawać korespondencye prywatne, przedstawiające często w wysokim stopniu istotę sprawy lub krótki telegram, dający powód do dowolnych przypuszczeń i rozumowań. Jak skoro otrzymamy wiadomość na piśmie, nie omieszkamy zakomunikować naszym czytelnikom szczegóły zaszłych rozruchów.“

KRONIKA.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim e. k. sądzie krajowym.) Kradzież i gwałt publiczny. Pewnemu właścicielowi gruntu w Remenowie skradziono z zamkniętej stodoły 1½ korca żyta. Po śladach stóp poznano, że musiało być trzech złodziei. Rozsypane zboże wskazało drogę do Stefana Hyraka

44 lat liczącego, obrz. gr. kat. i Michała Ryndy, 34 lat liczącego, obrz. gr. kat., którzy obadwa mają złe zaświadczenia moralności. Poszkodowany udał się do nich z wójtem i znaleziono u Hyraka w łóżku wór ze zbożem, i postrzeżono także inne oznaki kradzieży. Rynda nie pozwolił zrobić u siebie rewizyi, zezwolił wójta, podał ha nim koszulę, ukaszył go w twarz do krwi, a nawet porwał się na niego z motyka. Na rozprawie ostatecznej w dniu 30go z. m. skazani zostali obadwa jako prawem przekonani Hyrak na 2 miesiące cięż. więzienia, Rynda na 4 miesiące cięż. więzienia z postem w każdym tygodniu (prok. prop. 1 rok) i przyjęli wyroki, chociaż wypierali się wszystkiego. (Prezyd. radca sadu kraj. p. Dzierżyński, oskarżyciel zastęp. prok. pań. p. Buszak.

(Ostatni karzeł nądworny.) Dnia 2go b. m. umarł w Baden pod Wiedniem Maciej Gollith, kasjer lazni Józefa, ostatni z cesarskich karłów nądwornych. Urodził się w Istrii 1814 z rodziców zwykłego wzrostu, i doszedłszy w 5. roku życia 2 stóp 10 cali wysokości, a 23 funt. wagi, odąd przestał rosnąć. W roku 1833 pokazywano go najprzód w Wiedniu, w stroju narodowym. Cesarz Ferdynand zrobił go pokojowcem do nakrywania stołu, i jako taki pobierał pensję do śmierci. Pozostawił wdowę z czworgiem dzieci dobrze zbudowanych. Chorował tylko 12 godzin; powodem jego śmierci, jak donosi korespondencya miejscowa; miało być, że zjadł 24 knedli ze śliwkami, co zapewne było za wiele na jego żołądek — w Badenie jednak mówią powszechnie, że umarł na cholere.

(Nieszczęsny wypadek.) W Krasławiu majątku Platerów nad Dźwiną w województwie Witebskim tuż przy granicy Inflant przeprawiało się przez rzekę na promie dnia 12. sierpnia z jakie sto osób do kościoła. W czasie przeprawy prom się rozbił i wszyscy na nim znajdujący się wpadli w wodę. Uratowano tylko 30 osób; reszta utonąła. Wydobyto zaś z wody 56 ciał, innych nie znaleziono.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 5. września. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: Miec pszenicy (84 H) 3 zł. 26 c.; żyta (78 H) 2 zł. 17 c.; jęczmienia (70 H) 1 zł. 70 c.; owsa (50 H) 1 zł. 13 c.; hreczki 2 zł. 25 c.; grochu 3 zł. 10 c.; ziemniaków 68 c.; kubek krup pszenicznych 8 c., jęczmiennych 4 c., jaglanych 7 c.; hreczanych 4 c., funt mąki pszenicznej 7 c., żytniej 6 c., miara piwa lepszego 24 c., zwykłego 20 c., wódki, 18° 90 c., 15° 50 c., funt masła 40 c., szmalcu 46 c., łoju 20 c., — cetnar siana 80 c., okłotów 52 c., sąg drzewa bukowego 9 zł. 73 c., sosnowego 7 zł. 38 c.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie miesiąca sierpnia 1866 były następujące na targach w miasteczkach:

	Miejscę targu.											
	Bolechów		Mikołajów		Katusz		Rozdół		Żurawno		Żydaczów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	walutą austryacką											
Miec pszenicy	3	40	2	80	4	50	3	.	2	65	2	50
„ żyta	2	20	2	.	3	20	2	.	1	95	1	80
„ jęczmienia	1	20	1	50	2	80	1	40	1	51	1	20
„ owsa	1	10	.	75	1	20	.	80	.	73	1	.
„ hreczki	4	10	1	60	4	50	2	.	.	.	1	40
„ kukurudzy	4	.	3	.	5	.	5	.	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	.	.	60	2	50	1	40	.	65	.	60
Cetnar siana	2	.	.	60	2	50	.	80	.	78	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia koniczu	.	.	.	.	20	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	.	3	50	5	.	8	.	2	80	7	.
„ „ miękkiego	4	.	2	80	4	.	5	.	1	60	6	.
Funt mięsa wołowego	.	7	.	12	.	9	.	8	.	7	.	7
Mas okowity	.	70	.	60	.	45	.	90	.	60	.	88

Wiedeń, 3. września (Targ na woły.) Na naszym dzisiejszym targu było 3283 sztuk wołów, a mianowicie: 200 węgier., 952 galic. i 324 niem., i płacono za sztukę wazącą 460 do 650 H 125 złr. do 167 złr. 50 c., za cetnar 22 złr. do 25 złr. 25 c.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 6. września. Hrabia Maurycy Esterhazy wyjechał dziś za dłuższym urlopem. „Presse“ donosi przytem, jakoby hr. Esterhazy podał się do dymisji. „Const. Oester. Ztg.“ oświadcza jednak z upoważnienia, że to doniesienie w „Presse“ jest całkiem bezzasadne.

Berlin, 4. września. „Kreuztg.“ potwierdza wczorajsze doniesienie o zawarciu traktatu pokoju z Hesya darmsztadzka i dodaje: Jak słyhać, utrzymały się pierwotne żądania pruskie; Darmsztadt płaci 3 miliony za koszta wojenne, odstępuje północną część górnej Hesyi, przeczco przywrócona będzie komunikacya z Wetzlarrem, a nakoniec odstępuje także Homburg. — „National-Zeitung“ pisze: Benedetti nieprzyjechał do Paryża, lecz do Karlsbadu.

Berlin, 5. września. Układy z Księciem Meiningen zostały zerwane. — Według niewątpliwych doniesień z Paryża został zamiar podróży Cesarza Napoleona do Biarritz zupełnie zaniechany.

Par y z , 5. września. Cesarz polował wczoraj w St. Cloud. — Margrabia Moustier ma przybyć dzisiaj. — Układy względem Saxonii następują ciągle jeszcze wielkie trudności.

Florencya, 5. września. „Italie“ zapewnia, że rząd puści na urlop 120.000 ludzi, nieczekając zawarcia pokoju. Wiść o rozwiązaniu izby ma być fałszywa. — Układy między francuzkim generałem Leboeuf i władzami austriackimi względem oddania Wenecyi rozpoczęły się już.

„Czas“ przynosi następujące telegramy:

Wiedeń, 6. września. „Oesterreichische Ztg.“ pisze: Układy względem rozwiązania kwestyi konstytucyjnej w Austrii, prowadzone były dotąd obiektywnie; pytanie co do osób nie było jeszcze przedmiotem narad. Jeżeli dzienniki zajmują się już teraz przyszłości, lub jakoby już zaszłymi zmianami osób, należy to do zakresu nieuzasadnionych przypuszczeń.

Frankfurt, 5. września. Ciało prawodawcze miasta Frankfurtu otrzymało przedłożony sobie projekt względem rekonstytuowania swego, który upoważnia to zgromadzenie do zbierania się i samoistnego wydawania uchwał w sprawach gminnych.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. września.

Hotel George: P. Poletyło Leop., z Polski.

Hotel Langa: P. Pauli Adolf, c. k. przeł. powiat., z Buczacza.

Hotel angielski: PP. Granowski Józef, z Milny. — Janocha Ant., z Stanisławowa. — Matkowsky Stanisław i Kazimirz, z Nierzyżan. — Modzilowski Jan, z Rosyi. — Motyczynski Józef, z Oburzaniec. — Udrycki Adolf, z Mostów Wielkich.

Hotel pod białym koniem: Br. Brückmann Ksawery, z Wołoszczy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. września.

PP. Boczarski Michał, c. k. przeł. powiat., do Ustrzyk. — Przybysławski Wład., do Drezna. — Świeżawski Alex., do Szczepiatyna. — Płocki Emil, do Jawczy. — Ofenheim Wikt., jeneralny dyrektor kolei lwowsko-czerniowieckiej, do Wiednia.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. polskie): „Ojciec debiutantki“, komedia w 5 aktach z francuskiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. września 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.01	+ 10.1	82.9	zachodni	sl.
2. god. po poł.	327.06	+ 18.0	57.3	południowy	„
10. god. wiecz.	327.35	+ 11.4	78.4	„	„

Kurs Lwowski.

Dnia 6. września.

	gotówką		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	5	95	6	05
Dukat cesarski	6	03	6	12
Półimperyal zł. rosyjski	10	27	10	50
Rubel srebrny rosyjski	1	90	1	97
„ papierowy rosyjski	1	56	1	59
Talar pruski	1	88	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	67	87	68	83
„ „ „ m. k. za 100 zł.	71	37	72	25
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne bez kuponów	66	08	66	92
5% Pożyczka narodowa	68	13	69	13
Akeye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	207	67	214	—
Akeye kolei lwowsko-czerniowieckiej	175	—	180	—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6. września.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	63	10
5% pożyczka narodowa	68	85
Losy z 1860 roku	81	70
Akeye banku wiedeńskiego	739	—
„ „ kredytowego	161	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	128	25
Srebro	126	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	10

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5. września.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
A. Państwa.		
W austr. wal. po 5%	55.—	55.25
„ „ bez kuponów	—	—
zwrótny po 5%	99.50	99.75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	68.70	68.90
od kwiet. do paźdz. po 5%	68.30	68.50
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrótna w 35 latach	78.—	78.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—
Metaliki po 5%	61.—	61.25
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	65.—	65.25
dtto. po 4 1/2%	52.25	52.75
dtto. „ 4%	46.—	46.50
dtto. „ 3%	34.—	34.50
dtto. „ 2 1/2%	28.50	33.—
dtto. 1%	11.50	12.25
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	148.50	149.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144.—	145.—
Przez. do wyl. z r. 1854	74.25	74.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	80.75	81.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	85.50	86.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	70.50	70.70
Renty Como po 42 lir. austr. po 5%	16.—	18.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. „ 4 1/2%	51.—	51.50
„ 4%	45.—	45.50
„ 3 1/2%	39.50	40.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—	—
„ 2 1/2%	49.—	51.—
„ 2 1/4%	45.—	45.50
„ 2%	40.—	41.—
„ 1 3/4%	35.—	35.50
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—	—
„ 4 1/2%	—	—
„ 4%	—	—

	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	80.—	86.—
Węgier	67.—	68.—
Ban. Tem.	66.50	67.50
Kroacyi i Sławonii	69.—	70.—
Galicyi	65.50	66.25
Siedmiogrodu	64.75	65.50
Bukowiny	64.50	65.50
Z klauzula wylos. w r. 1867	65.50	66.—
Banat Temerz.	65.—	65.50
Lomb. wen. poz. z r. 1850	—	—
Dług Tyrolu „ po 5%	—	—
„ „ 4%	—	—
„ „ 3 1/2%	—	—
„ „ 3%	—	—
„ „ 2 1/2%	—	—
Dług Krainy „ 2%	—	—
„ „ 1 3/4%	—	—
Gal. d. zwr. z r. 1866 „ 7%	—	—

2. Stan oblig. domestykaln.

Po 3% za 100 zł.	23.50
„ 2 1/2% „ 100 „	19.—
„ 2 1/4% „ 100 „	18.50
„ 2% „ 100 „	16.—
„ 1 3/4% „ 100 „	14.50

3. Akeye. (Za sztukę.)

Banku narodowego	730.—	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	158.30	158.50
Niz.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	588.—	590.—
Banku anglo-austriackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	78.—	79.—
Póln. kol. po 1000 zł. m. k. 1648.—	1652.—	
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 185.60	185.80	
Polud. kolei państ. lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	208.—	208.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	127.—	128.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	208.—	209.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	175.—	175.50
Uprzyw. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a. 155.25	155.75	
Polud.-póln.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. 110.50	111.50	
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty 147.—	147.—	
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—	—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Banku narod. (6 let. z r. 1857 po 5%)	105.—	105.—
w m. k. (przeznaczone do los. po 5%)	95.80	96.10
Banku (na 12 m. 5%)	—	—
narod. (przezn. do losow. w. a. (wania po 5%)	91.25	91.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	68.—	—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	80.—	81.—

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.—	98.—
detto detto w srebr. upr. za 100 zł. w. a.	90.—	91.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. austr.	83.—	83.50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	129.—	131.—
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr. 115.75	116.50	
Kol. póln. po 100 zł. m. k. 94.—	94.50	
Kol. póln. po 100 zł. w. a. 90.—	—	
Kol. Głogn. po 100 zł. m. k. 75.—	77.—	
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	94.—	95.—
Polud. póln. kolej kom. po 5% za 100 zł.	73.—	74.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	96.75	97.25

6. Losy. (za sztukę)

Tow. zeg. par. na Dunaju za 100 zł. m. k.	90.—	—
Lloyda za 100 zł.	89.—	—
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	120.25	120.75
Tow. zeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	81.50	82.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k. 110.—	112.—	
„ „ po 50 zł. m. m. 48.50	49.50	
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	21.—	23.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	—	—
Salma „ 40 „ „ 24.—	26.—	
Palfiego „ 40 „ „ 23.—	24.—	
Clarego „ 40 „ „ 22.—	23.—	
St. Genois „ 40 „ „ 20.—	22.—	
Windischgrätz 20 „ „ 16.—	17.—	
Waldsteina 20 „ „ 19.—	20.—	
Keglevicha „ 10 „ „ 11.50	12.50	
Fundacja szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksele. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol 108.—	108.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n. 107.50	107.75
Berlin za 100 tal.	—
Wrocław za 100 tal.	—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. 107.75	108.—
Genua za 100 lir. piem.	—
Hamburg za 100 M. B.	95.25
Lipsk za 100 tal.	—
Liwurna za 100 lit. tosk.	—
Londyn za 10 ft. szt.	128.—
Lugdun za 100 fr.	—
Medyolan za 100 lir. wł.	—
Marsylia za 100 fr.	50.90
Paryż za 106 fr.	51.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—

(31 dni po okazaniu.)

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	6.07	6.08
detto. pełnej wagi	6.07	6.08
Korona	17.40	17.50
20 frankówka	10.26	10.28
Rosyjski imperyal	16.48	16.50
Talar związkowy	1.89 1/2	1.90 1/2
Srebro	126.50	127.—
Kurs korony w c. k. kasach 17 zł. 98 2/10 c.	—	—

Obligacje indenn. po 5% za 100 zł.		
B. Krajów koronnych.		
Nizszej Austrii	78.25	79.25
Wyż. Austrii	79.—	80.—
Saeburg	76.—	79.—
Czech	77.—	79.—
Morawii	75.—	77.—
Szląska	87.—	88.—
Styryji	77.—	80.—
Tyrolu	95.—	98.—